

Alkuperä

*Bulbophyllum*it muodostavat yhden suurimmista orkideasuvuista. Trooppista Aasiaa pidetään näiden epifyyttien synnyinalueena, josta ne aikojen kuluessa ovat levinneet Madagaskarille ja Afrikan mantereelle sekä niinkin kauas kuin trooppiseen Amerikkaan asti. Nykyisen luokituksen mukaisesti *Bulbophyllum*-sukuun on yhdistetty myös aiemmin *Cirrhopetalum*- ja *Mastigion*-sukuihin kuuluneet lajit.

*Bulbophyllum*ien pölyttäjinä toimivat usein raatokärpäset, joita kukkien tuoksun pitää erityisesti houkuttaa. Kaikki lajit eivät kuitenkaan ole voimakkaasti tuoksuvia, ja joukossa on useita jopa hyväntuoksuisia kasveja. Erikoisten ja usein myös lyhtikäisten kukkien vuoksi eivät risteyttäjät ole olleet kovin kiinnostuneita tämän suvun kasveista.

Bulbophyllum Louis Sander

Englantilaisen **Frederick Sanderin** tarhalla St. Albansissa risteytettiin ensimmäinen tämän suvun risteymä. Se rekisteröitiin vuonna 1936, ja se sai Sanderin nuorimman pojan mukaan nimen *Cirrhopetalum* Louis Sander. Nykyisin tämän risteymän virallinen nimi on *Bulbophyllum* Louis Sander.

Risteymän toinen osapuoli on Thaimaassa kasvava *Bulbophyllum longissimum*, jonka kukat saattavat olla jopa 40 cm pituisia. Kukintovarressa on useita vaaleanpunertavia kukkia kehämäisesti, kauniisti vierekkäin. Toinen vanhemmista on *Bulbophyllum ornatisimum* (syn. *Mastigion ornatisimum*), jonka kasvualue ulottuu Himalajan itäosista Intian Biharin ja Orissan osavaltioiden alueelle. Tämän lajin kukintovarressa on 1–3 kukkaa. *Bulbophyllum*ien kukintovarsi kasvaa varsimukulan tyveltä. Kummankin vanhemman varsimukula on aasialaisten lajien tapaan yksilehtinen.

Kuvaus

Bulbophyllum Louis Sander on keskikokoinen orkidea, joka kasvaa sympodiaalisesti eli haarajatkaisesti. Varsimukuloiden väli on kolmisen senttiä. Varsimukula on kaapehko ja 4 cm korkea. Lehdet ovat 14–18 cm pitkiä ja 4 cm leveitä ja väriltään helakanvihreät eivätkä kovin paksut.

Napakka mutta kuitenkin riippuva kukintovarsi on 20–40 cm pituinen. Siihen avautuu 4–8 kukkaa, joiden pituus on 15 cm. Kukkien perusväri on kermankeltainen tai beigenruskea, ja siinä on ohuita punaisia säännöllisiä raitoja. Ylimmäinen sepäli on väriltään hiukan voimakkaamman värinen ja sen reunoilla on pitkiä mustia karvoja. Huuli on oranssinpunainen.

Kasvatus

Sain oman kasvini toista vuotta sitten **Filippa Bredenbergiltä**, joka oli tuonut sen itselleen Saksasta nelisen vuotta aikaisemmin. Filippa oli siirtänyt ruukussa olleen kasvin metallikoriin, jossa on karkeaa kaarinaa ja hiukan sammalta. Tällainen istutus mahdollistaa *Bulbophyllum*ien vaatiman lähes päivittäisen kastelun, mutta myös nopean kuivahtamisen.

Vaikka kasvi oli kosteassa lasikossa, Filippa kasteli sen perusteellisesti kerran, kaksi viikossa suihkun alla. Kasvi kiitti hoidosta kukkimalla kahdesti.

Olen antanut kasvin olla edelleen samassa metallikorissa. Se on ollut lasikon pohjalla, jonne lasikon kummallakin sivulla olevien loisteputkien valo ulottuu sopivasti. Talvisin lasikossa yölämpötila putoaa 16 asteeseen. Päivisin lämmittävät valaisimet nostavat lämmön 24 asteeseen. Talvella olen myös vähentänyt jonkin verran kastelua. Kasvini on saanut mietoa ravinnetta lähes koko vuoden. Kukintovarret alkoivat kasvaa syyskuun alussa ja puolivälissä avautuivat hauskat kukat.

Kuten useimmat risteymät, *Bulbophyllum* Louis Sander on helpompihoitoinen ja kukkimishaluempi kuin kumpikaan vanhemmistaan. Sen tuoksukaan ei ole voimakas eikä pahanhajuinen.

Teksti ja kuvat Olli Pentinsaari

KIRJALLISUUTTA

Emily S. Siegerist 2001:
Bulbophyllums and Their Allies,
A Grower's Guide, Timber Press